

Hrací pátek 25.11. 2016

Opět tu máme hrací pátek, který bych se podle teplot nebál nazvat první zimní akcí tohoto roku. I přes začínající zimu, která venku panuje, provětrání před víkendem, který spousta z nás stráví doma, všem jistě prospěje. Akce se zúčastnili: Kozák, Kája, Kuba, David, Vojta, Proke, Tade, Jenda, Upír, Lipo, Pája, Šotouš, já a přišel se na nás podívat možný nový člen Čenda.

Dobíhám tedy do klubovny tak 20 minut po srazu (neptejte se mě, proč nechali psát zápis někoho kdo přišel pozdě), většinu účastníků však potkávám již venku, kde se hraje hra roboti. Ve zkratce se jedná o aktivitu, ve které je cílem každého robota vyřadit ostatní z provozu tím, že je plácne přes záda. Háček je však v tom, že se každý musí držet napájecího zdroje (klubovny). Hrajeme pár kol a poté se přesouváme na malou zahradu, kde sehraje všemi dobře známý mrakodrap, což je hra typu: vyhod' ostatní a sám přežij. Ve stejném kruhovém hracím poli se pak ještě odehraje hra s prozaickým názvem Hrad, jejíž princip spočívá v tom, že se jeden tým nachází uvnitř kruhu a druhý vně. Ti uvnitř se snaží přetáhnout hráče z druhého družstva dovnitř a tým venku má za úkol totéž, jen přetahuje jednotlivce zevnitř ven.

Už nám sice začíná být zima, ale přece jen se venku odehraje ještě jedna aktivita. Ve stejných týmech si rozdělíme čísla a poté na zvolání patřičného čísla běháme pro tenisák bez toho, aby se nás soupeř dotknul. Jenda si neodpusil lehké matematické operace a následně se zavádí ještě verze „sápačka“, kde se tenisák dostává k našemu týmu pouhou hrubou silou.

Přesouváme se dovnitř, kde jsme po krátkém odpočinku vyzváni pro sehnání šátku či něčeho podobného na zakrytí očí. Jakmile máme všichni oči zavázané, Šotouš některým šátek sundá a cílem ostatních je je najít a pojmenovat. Hra se na závěr neobešla bez dělání si srandy z Upíra, který sám tápal po klubovně a hledal ostatní, ale musí se mu ke cti připsat, že si byl očividně poměrně dobře vědom toho co se děje.

Opět se suneme ven a sehráváme tradiční hru na chytání ocásků ostatních. Jen tak pro ujištění jemně nastíním pravidla: každý má ocásek zastrčený za kalhotami a snaží se buď zůstat poslední s ocáskem nebo vytrhnout co nejvíce ocásků ostatním. Dokonce se nejmenovanému vojínovi podařilo vyšotoušit Šotouše samotného.

Kvůli malému počtu mladších členů se rozhoduje o odložení etapy až na družinovky a místo toho se hraje hra na velké zahradě se stejnými týmy jako předtím. Zahrada je rozdělena na dvě poloviny a na každé je kruh s hadrovkou uvnitř. Cílem každého družstva je ukořistit hadrovku soupeře a to tím, že pro ní doběhne. Není to však tak prosté, na soupeřově půlce můžeme být kdykoli chyceni a musíme tam zůstat, dokud nás někdo nevyvobodí dotykem. V tomto se velice osvědčila taktika vyčkávání dokud druhý nezmaníká. Doufám, že si všichni akci patřičně užili a chtěl bych poděkovat Šotoušovi za realizaci celé akce. U další akce se snad sejdeme ještě v hojnějším počtu než doposud.

Štístko